

[Alfred Jensen.]

altså sige, at sådanne ting selv for mindre-bemidlede bliver belagt med en afgift på 35 pct., medens manden med den store indkomst, som, hvis han skulle beskattes lige så hårdt, skulle betale betydelig mere — det højeste man kan komme op på er jo 65 pct. — slipper med en afgift på 35 pct., når han realiserer sin kapitalvinding. I virkeligheden er den mindre-bemidlede blevet meget dårligere behandlet her, end det ser ud til i forslaget; d. v. s. de, der har de store indkomster, de, som er velhavende, behandles lempeligere end dem med den lille indkomst.

Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med det, der foreslås angående hustruens medvirken ved udfyldelsen af skatteblanketten. Med de bestemmelser, som siger, at hustruen, der har selvstændig indkomst, får en selvstændig skattebillet, forekommer det mig, at man her er nået så langt, som man kan komme, hvis man vil opretholde sambeskatningen.

Jeg vil også gerne sige, at der er meget tiltalende for os i det, der foreslås angående kontrollbestemmelserne, men jeg kan nu ikke sige, at jeg er slet så glad for alt det, der findes deri, som jeg forstod det ærede medlem hr. Poul Møller var. Jeg tænker på en bestemt ting. Jeg tænker på, at det, man betaler for husmedhjælp f. eks. udover 100 kr. skal opgives til skattevæsenet. Jeg ved ikke, om dette i alle tilfælde betyder, at den, der har fået de 100 kr. eller derover, kommer til at betale skat, men jeg ved, at de beløb, det her drejer sig om, i adskillige tilfælde gives til personer, som går ud og hjælper andre og får et vederlag dels for den hjælp, de yder, og dels for de omkostninger, de har ved at yde en sådan hjælp. Vi kender mange tilfælde, hvor en erhvervs-hemmet eller aldersrentemodtager går ud og hjælper. Jeg er ikke klar over, om sådan indkomst vil blive beskattet med de nogle og tyve procent. Hvis det er tilfældet, er det en hel urimelighed. Jeg kender andre tilfælde, hvor der vil blive tale om beskattning, men det forekommer mig, at det er ikke her, der skal sættes ind, hvis man vil de skjulte indkomster til livs. Når vi har talt om dem, der unddrager sig skattepligten, har man dog ikke tænkt på den hustru, der går ud og tjener et par hundrede kroner; nej, så har vi tænkt på de meget større ind-

komster. Det forekommer mig, at det, der her agtes gennemført, betyder et stort besvær for den enkelte, der har medhjælp, og også et meget stort besvær for ligningsmyndighederne, og jeg kan ikke overse, om man overhovedet tjener noget ved at iværksætte sådanne foranstaltninger.

Angående opkrævningen vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at det er en urimelighed, at man forhøjer den del af lønnen, der kan tilbageholdes, fra en sjettedel og to sjettedele til en femtedel og to femtedele. Jeg synes, at det, der har været gældende, er rigeligt. Jeg erkender, at det i mange tilfælde ikke har så stor betydning, i betragtning af, at når man kommer så vidt, som der her er tale om, træder fogeden som regel i funktion, og da er det helt andre regler, der gælder, men alligevel synes jeg, at hvis man vil opretholde sådanne bestemmelser, kunne man have klaret sig med det, der gælder i dag.

Dernæst finder jeg det helt urimeligt, at man fastsætter i forslaget, at mandens skat kan hentes på hustruens arbejdsplads. I almindelighed er det ret ubehageligt, at skatteopkræveren kommer på arbejdspladsen; det volder besvær for mange — jeg tænker ikke på besværet med at betale pengene alene, men også på de ulemper, der følger i forholdet til arbejdsgiveren og naturligvis også i forholdet til arbejdskammeraterne. Men når man tager i betragtning, at der kan være tale om, at en mand undlader at betale sin skat og hustruen har taget arbejde for så nogenlunde at sikre hjemmets økonomi, og når det foreslås her, at ægtefællerne skal have hver sin skatteansættelse og skattebillet, så er det da helt urimeligt, at man kan kræve mandens skat på konens arbejdsplads, hvis konen har betalt sin skat. Jeg begriber ikke, hvorfor man griber til så rigoristiske bestemmelser. Det må da vel være at gå altfor vidt.

Endelig har jeg med interesse set reglerne for eftergivelse af skat og set, at selvom man på mange andre områder har taget hensyn til det, der er fremført angående urimeligheder i skattelovgivningen, har man ikke taget hensyn til de ønsker, som de arbejdsløse har om, at man giver dem skattefrihed i en periode, der svarer til ledigheden, forsåvidt den er af betragteligt omfang; jeg har tidligere foreslået en måned. Det